

נקרא כפיר פח, ואחד נקרא איש מלחמה. שנים שיצאו מתוך גזן אחד שנכלל והתחזק בתוך גזן האש השחרה, אחד נקרא פקר עון, ואחד נקרא משלם גמול.

ומבאן נפרדים למטה לכמה גבורות שאין להם חשבון, וכלם נכללות בצד שמאל, ובכלם נקרא הקדוש ברוך הוא, וכלם מרפכות למטה לכל צד וצד, והכל בסוד האות ו"ו.

משום שכל אות ואות מארבע האותיות הללו שבסוד השם הקדוש, כלן עומדות על מרפכות קדושות וסומכות על מה שנסמכו, וכלם רשומים עליהן, כל אחד ואחד פראוי לו, והמרפכות הללו הן פנויים לאותו השם הקדוש על מה שעומדים.

ועל כן, מי שבא ליחד את השם הקדוש, צריך לדעת כל אחד ואחד מאותם השמות של הפנויים, על מה קימים, ומיהו השם ששולט עליהם, ובאותו הצד שעומדות המרפכות. והכל בסוד השם הקדוש, בארבע האותיות הללו שנקרא הקדוש ברוך הוא בהם. אשרי אותם הצדיקים שהולכים בדרך ישרה, אשריהם בעולם הזה, ואשריהם בעולם הבא, שהקדוש ברוך הוא אוהב אותם.

הראשית בצד האמצע, בפתח המזרח, שפתח המזרח הוא עומד באמצע, נוטל שני צדדים לסדרם בכריחים ודלתות, בצד זה ובצד זה.

הפתח הזה כלול מכל אלו שאמרנו, וזה עומד על מרפכה עליונה, והיא המרפכה שעומדת בסוד האות ו"ו, שהיא (זה הוא) ו"ו כלולה של כל אלה, וזה עומד בסוד של כל ששת הצדדים

פח. וחד איקרי איש מלחמה. תרין דנפקו מגו גזון חד דאתפליל ואתתקף גו גזון אשא אוכמא. חד איקרי פוקד עון, וחד איקרי משלם גמול.

ומהבא אתפרשן לתתא, לכמה גבורין דלית לון חושבנא. וכלהו פליגן בסטר שמאלא, ובכלהו איקרי קודשא בריה הוא. וכלהו רתיכין לתתא לכל סטר וסטר. וכלא ברזא דאת ו"ו.

בגין דכל את ואת מהני ארבע אתוון דברזא דשמא קדישא, פלהו קיימין על רתיכין קדישין, סמכין על מה דאסתמיכו. וכלהו רשימין עלייהו, כל חד וחד פדקא חזי ליה, ואלין רתיכין אינון פינויין לההוא שמא קדישא, על מה דקיימי.

ועל דא מאן דאתי לייחדא שמא קדישא אצטריך למנדע כל חד וחד מאינון שמחן דכנויין על מה קיימין. ומאן איהו שמא דשליט עלייהו, ובההוא סטרא דקיימין רתיכין. וכלא ברזא דשמא קדישא באלין אתוון ארבע דאקרי קודשא בריה הוא בהון. זפאין אינון צדיקא דאינון אזלין באורח מישר, זפאין אינון בהאי עלמא, וזפאין בעלמא דאתי, דקודשא בריה הוא רחים להון. שירותא בסטרא דאמצעיתא, בפתחא דמזרח, דפתחא דמזרח איהי קיימא באמצעיתא. נטיל תרין סטרין, לעברא לון בעברין ודשין, בסטרא דא ובסטרא דא.

פתחא דא איהי פלילא מפל הני דקאמרן. ודא קיימא על רתיכא עילאה ואיהי רתיכא דקיימא ברזא דאת ו"ו. דאיהו (כ"א דא איהו) ו"ו פלילא דכל הני, ודא קיימא ברזא דכל שית סטרין עילאין. דא קיימא על רתיכא

העליונים, וזה עומד על מרכבה אחת, שהוא שלשה בימין ושמאל. יוצא מתוך המאור. כשעולה רוח שנושבת בשנים עשר ריחות של בשמים, שמעלים ריח ולא מעלים, הרוח הזו מאירה באור, וזוהי רוח שהיא שלום ונקראת שלום.

וכשנפרדת הרוח הזו, נפרדת בשלשה גונים מלהטים באש ורוח ומים, כמו שנתבאר בימין, וכשנפרדת, כל אחד ואחד לזהט במקומו ונתן תקף.

האור הזה שמתפשט מאתו (מאותה) רוח לכל צד וצד מאלו השלשה, גון אחד לזהט באש ומחזק אותו. גון אחר לזהט במים ומרבה אותו. גון שלישי לזהט ברוח, ומאיר לו כאנגמן, מלהט בשני הצדדים הללו. ושלשת הגונים הללו הם מרכבה אחת בסוד האות ו"ו, והוא הסוד של האות ו"ו.

ואלה הם הכנויים שנקרא בהם הקדוש ברוך הוא, כמו שנתבאר שהקדוש ברוך הוא נקרא בכל השמות הללו, ואלו הכנויים נכללים בסוד השם הקדוש, שהצד (השם) האמצעי הזה נקרא בו. ואף על גב שזה נקרא בסוד האות ו"ו, זה נוטל את כל השמות העליונים והתחתונים, וכל ארבע אותיות השם הקדוש אחרות בו, משום שנוטל את כל הצדדים מעלה ומטה, וזה הסוד של יה"ו, כאן תלוי השם הזה. והוא יהו"ה נוטל שתי אותיות למעלה, ונוטל אחת למטה, והוא עומד באמצע, בין מעלה ולמטה, ומשני הצדדים כמו שאמרנו.

המרכבה שלו היא אש בכלל. כשנפרדת המרכבה הזו, שהיא עומד באמצע, בין מעלה ולמטה, ומשני הצדדים כמו

חדא, דאיהו תלת בימינא ושמאלא. נפקא מגו בוצינא. פד סלקא רוחא, (נ"א וי) דנשיב בתריסר ריחין דבוסמין, דסלקין ריחא ולא סלקין. האי רוחא נהיר בנהירו, ודא איהו רוחא דאיהו שלמא, ואיקרי שלמא.

ודא רוחא פד אתפרש, אתפרש בתלת גוונין, מלהטין באשא ורוחא ומיא, כמה דאתמר בימינא. וכד אתפרש, כל חד וחד להיט באתריה, ויהיב תוקפא.

האי נהירו דאתפשט מההוא (נ"א מההיא) רוחא לכל סטרא וסטרא מהני תלתא, גוונא חדא להיט באשא, ואתקיף ליה. גוונא אחרא להיט במיא, ואפיש ליה. גוונא תליתאה להיט ברוחא, ונהיר ליה כארגוונא, מלהטא בתרין סטרין אלין. ואלין תלת גוונין, אינון רתיכא חדא, ברזא דאת ו"ו, ואיהו רזא דאת ו"ו.

ואלין אינון פינניין דאיקרי בהון קודשא בריך הוא, כמה דאתמר דקודשא בריך הוא איקרי בכל הני שמהן, ואלין פינניין אתכלילן ברזא דשמא קדישא, דהאי סטר (נ"א שמא) אמצעייתא איקרי ביה. ואף על גב דהאי איקרי ברזא דאת ו"ו, דא נוטיל פל שמהן עלאין ותתאין, וכל ארבע אתוון דשמא קדישא ביה אחידן, בגין דנטיל לכל סטרין עילא ותתא, ודא רזא יה"ו, הכא תלייא שמא דא.

ואיהו יהו"ה, נוטיל תרין אתוון לעילא, ונטיל חד לתתא, ואיהו קאים באמצעייתא בין עילא ותתא, ומתרין סטרין פדקאמרן.

רתיכא דיליה איקרי נורא בכללא. פד אתפרש האי רתיכא דאיהו האי רוחא

פדקאמרן, ואתפרש לתלת גוונין אחרנין, דאיקרון נורא, אמ"ת, נוצ"ר חס"ד. הני אינון

הרוח הזו כפי שאמרנו, ונפרדת לשלשה גונים אחרים, שנקראים אש, אמ"ת, נוצ"ר חס"ד.

אלו הם שלשת אלה, שהן מרכבה קדושה, אל הצד הנה שעומד באמצע.

שרשת הגונים הללו שהם מרכבה קדושה של האות ו"ו, לוקטים ומאירים למטה, וכל גון משלשת הללו נפרד לשני אחרים לכל צד, עד שנעשים בחשבון שלשה שלשה לכל צד, והם תשעה, והשם הקדוש הנה ששולט עליהם משלים לעשרה.

וכך אחד ואחד מהצדדים הללו שלשה כפי שאמרנו, ימין ושמאל ואמצע, כל אחד ואחד בסוד המרכבות שלו, הוא עשרה, משום שהכל מעלה ומטה, בשלמות אחת הן עשר הספירות, עשר האמירות. וכל המרכבות הללו באותו הצד ששולט עליהם נקראים עשר ספירות, עשר אמירות. ומשום כך, כל אחד ואחד מן הצדדים הללו עולה לעשר מרכבות לכל צד עד שעולה כל אחד ואחד לחשבון גדול. ובא ראה, כל המרכבות הללו כשנפרדים לצדדיהם, כלם נקראים באותו השם ששולט עליהם, ובסוד של אותה האות ממש למטה.

שנים שיצאו מתוך נקדה אחת, אחד נקרא נשא עון, ואחד נקרא עובר על פשע. אלו הם מאותו גון שהתחזקו בו המים. שנים שיצאו מתוך הגון שהתחזקה בו האש, אחד נקרא מרום, ואחד נקרא רם. ובסוד של חנוף, השמות הללו כלולים בסוד של העולם הבא. וכאן בצד הנה, בוחן לבות, מרום, כמו שנאמר (תהלים י ה) מרום משפטיך מנגדו, וכתוב (שם צג ד) אדיר במקום ה', ואף על גב שהשם הנה עומד בעולם הבא, הרי כתוב מרום. ועל פן משתתף העולם הבא בכל אלה, וכך נקרא אלהים כמו הגונים של השמאל, והכל אחד.

הני תלת, דאינון רתיכא קדישא, להאי סטרא דקיימא באמצעיתא.

הני תלת גוונים, דאינון רתיכא קדישא דאת ו"ו, להטין ונהרין לתתא, וכל גוון מהני תלתא, אתפרש לתרין אחרנין לכל סטרא, עד דאתעבידו בחושבנא תלת תלת לכל סטר, ואינון תשעה, והאי שמא קדישא דשליט עלייהו אשלים לעשרה.

וכך חד וחד מהני סטרין תלתא דקאמרן, קיימא ושמאלא ואמצעיתא, כל חד וחד ברזא דרתיכין דיליה איהו עשרה, בגין דכלא עילא ותתא, באשלמותא חדא אינון עשר ספירן, עשר אמירן. וכל הני רתיכין בההוא סטרא דשליט עלייהו, איקרון עשר ספירן, עשר אמירן. ובגין כך כל חד וחד מהני סטרין, סלקא לעשר רתיכין לכל סטרא עד דסליק כל חד וחד לחושבן סגיא. ותא חזי, כל רתיכין אלין פד מתפרשן לסטרניהו, פלהו איקרון בההוא שמא דשליט עלייהו, וברזא דההוא את ממש לתתא.

תרין דנפקי מגו נקודה חדא, חד איקרי נושא עון, וחד איקרי עובר על פשע. אלין אינון מההוא גוון דאתתקף ביה מ'א, תרין דנפקי מגו גוון דאתתקף ביה אשא, חד איקרי מרום, וחד איקרי רם.

וכרזא דחנוף, שמקן אלין פלילן ברזא דעלמא דאתי. והכא בהאי סטרא,

בוחן לבות, מרום, כמה דאת אמר (תהלים י ה) מרום משפטיך מנגדו, וכתוב (שם צג ד) אדיר במרום ה', ואף על גב דשמא דא קאים בעלמא דאתי, הא פתיב מרום. ועל דא אשתתף עלמא דאתי בכל הני, והכי איקרי אלהים כגוונים דשמאלא, וכלא חד.